

[Erik Eriksen.]

et slående bevis på, hvor langt man er blevet spundet ind i socialdemokratisk tankegang.

Hvad angår statens udlån til erhvervsformål, skal man efter min opfattelse ikke stille det op på den kategoriske måde, at man skal sige blankt ja eller nej til alt, hvad der overhovedet måtte fremkomme. Man kan anlægge den principielle betragtning, og det er det, vi gør, at det ikke vil være klogt eller tilrådeligt at fortsætte med at finansiere erhvervslivets anlægsvirksomhed over skattepolitikken. Det forekommer mig, at man ganske ser bort fra, at de penge, der spares til skatter, får skatteyderne dog til rådighed til et andet formål.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var i denne forbindelse inde på ting, som overhovedet slet ikke er nævnt i fællesudtalelsen fra oppositionspartierne. Jeg tænker her på udstykningen. Jeg må indrømme, at det er lettere at tale om problemet, når man ikke har læst, hvad det drejer sig om. Men må jeg alligevel i denne forbindelse have lov at minde det ærede medlem om den landbrugskommission, der nu er bebudet nedsat. Jeg tror, der er én ting, man kan være helt overbevist om, nemlig at mange forhold vil gå imod det helt lille landbrugs fremtid. Med den affolkning, der finder sted i landbruget, nærmer den dag sig med raske skridt, da der ikke findes et tilstrækkeligt antal unge kvalificerede til at overtage det bestående antal brug. Jeg kunne også godt være polemisk og sige, at sandheden jo er, at det radikale parti netop støtter en politik, som indebærer den udvikling, at de mindre erhvervsdrivende, man taler så meget om, får så store vanskeligheder, at de ikke i det lange løb selv kan klare dem.

Må jeg om udstykningen tilføje, at det parti, jeg repræsenterer, gennem mange år har høvdet, at de landbrug, man oprettede, var for små. Det varede lang tid, inden vi trængte igennem med den opfattelse, og personlig må jeg tilføje, at man for mig at se i langt højere grad skulle give tilladelse til en sammenlægning af de eksisterende for små brug.

Jeg kommer så til det andet hovedpunkt i debatten om fællesudtalelsen, nemlig skattelettelsen. Det har været ganske in-

teressant at høre og i og for sig også i den sidste tid at læse om ankerne mod denne politik. Den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, var for et øjeblik siden inde på, at den skuffelse, jeg havde givet udtryk for med hensyn til hr. Jernert, var kommet noget sent. Nu har jeg ikke Social-Demokratens gengivelse af min udtalelse præsent. (*Afbrydelse*: Aktuelt!). Ja, Aktuelt, det er klart — man har fået navneforandring, man har sænket fanen; om man har fået noget i erstatning, kan jeg ikke vide noget om; det kan oplagskontrollen fortælle. Jeg har som sagt ikke præsent, hvad der stod. Jeg ved imidlertid, at jeg til Aktuelt sagde, at jeg var godt tilfreds med den del af hr. Jernerts udtalelser, der drejede sig om spareforslaget. Jeg blev så af den pågældende journalist spurgt, hvorledes jeg bedømte hr. Jernerts udtalelser om de 800 mill. kr. i skattelettelser. Jeg sagde da til journalisten, at han jo kunne spørge hr. Jernert, om denne var tilhænger af et overskud på statsbudgettet på 1 milliard kr. Videre adspurgt svarede jeg, at jeg ikke havde mere at bemærke i den anledning, og at det stod aldeles fast. Jeg kan ikke vide noget om, hvorvidt hr. Jernert har udtalt sig med rygdækning fra den organisation, han repræsenterer. Gennem de samtaler, jeg tilfældig har haft med andre, har jeg egentlig fået det indtryk, at hr. Jernert navnlig har talt på egne vegne. Men det kan det ærede medlem, som er journalist, jo undersøge nærmere.

Jeg siger altså, at det er interessante udtalelser, jeg har hørt, og jeg har fæstet mig ved, at man en gang imellem kan høre sagt, at den stramme finanspolitik er nødvendig af hensyn til valutastillingen. Når udviklingen så former sig på en måde, så dette argument ikke længere er anvendeligt, finder man et andet. Så anfører man f. eks. beskæftigelsen som grund til at bibeholde denne politik. Jeg må egentlig sige, at med det primitive instinkt, jeg naturligvis er i besiddelse af, står det sådan for mig, at man kan være helt sikker på, at de nuværende regeringspartier for deres vedkommende nok skal skubbe skattelettelserne ud i en uvis fremtid. Jeg hørte nok, at den højtærede statsminister havde nogle bemærkninger om foråret og større afklaring,